

Yeni fırtınalara hazırlanalım!

Metal İşçileri Birliği saflarında gücünü birleştiren metal işçisi, biliyor ve inanıyoruz ki, aç gözlü patronlara ve onların yarıdakçalarına hak ettiği dersi verecek. 2019 TİS'lerinde MİB saflarında birleşen metal işçisi yeni "Metal Fırtına"lar estirecek.

sy 4-5

GREV

Patron medyasının duymadıklarını, görmediklerini; vane işyerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
**GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin soluğun...**

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 1551

Ankara İşçi Bülteni
Eylül 2019

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

KRİZ! İŞSİZLİK! SEFALET!

Hazine ve Maliye Bakanı Damat Berat, 31 Mart seçimleri öncesinde oy toplamaya çalışırken "Nisan Mart'tan daha güzel, Mayıs Nisan'dan daha güzel olacak!" diyordu.

Söylenen bu sözlerin üzerinden nerede ise 6 ay geçti ama biz işçiler için gelişmelerin hiç de güzel olmadığı ortada...

Son 6 ayda temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar ile çarşı-pazar masrafımız nerede ise 2 katna çıktı.

Kış aylarına yaklaşırken peşpeşe yapılan iki zam ile doğalgaz %30 zamlandı. Ankara'da toplu ulaşım yapılan zamlar ise belimizi büken bir başka zam haberi oldu.

Tüm bu zam haberlerinin arasında ise geçtiğimiz günlerde "Vergi Yüzsüzleri" listesi açıklandı.

İşçinin vergisi daha maaşı eline geçmeden kesilirken tüm aflara rağmen patronların vergi borcu katlanarak arttı. Açıklanan listenin sadece ilk yüzünde yer alanların vergi borcu bir yılda 30,7 milyardan 44,3 milyar TL'ye yükseldi.

Ama patronlar ve hükümet bir kez daha gözünü işçinin cebine dikti/dikiyor.

İğneden ipliğe her şeye yapılan zamlar bir tarafa, daralmayı bahane eden patronlar hükümetin grev yasakları ve Yüksek Hakem Kurulu darbesi desteği ile işçiyi de %8'lik komik zamlara razı etmeye çalışıyor.

İşçiyi krizi bahane ederek sefalet mahkum edenler, vergi kaçırınlar yüzsüzce kâr rekorları açıklamaya devam ediyorlar.

Biz birlik olmadığımız için, söylenmeyi bırakıp birleşmediğimiz, hakkımızı yüksek sesle istemediğimiz için bu kadar rahat ve pervasız davranabiliyorlar. Bu yüzden elimizde avucumuzda ne varsa gasp etmenin planını yapabiliyorlar.

■ Saldırıyorlar, çünkü örgütsüzüz!

Bugün patronlar bu kadar kolayından haklarımıza göz koyabiliyorsa, bizi işsizlik sopası ile bu kadar rahat tehdit edebiliyorsa; hükümet her türlü hak arama talebimize terör damgası vurup sözleşmelerimize Yüksek Hakem Kurulu darbesi vuruyorsa bunun nedeni bizim örgütsüzlüğümüzdür.

Biz birlik olmadığımız için, söylenmeyi bırakıp birleşmediğimiz, hakkımızı yüksek sesle istemediğimiz için bu kadar rahat ve pervasız davranabiliyorlar. Bu yüzden elimizde avucumuzda ne varsa gasp etmenin planını yapabiliyorlar.

■ Krizin bedelini onlara ödetelim!

Eğer, ekonomide gerçekten bir daralma varsa, ki aslında patronlar kâr rekorları kırmaya devam ediyorlar; bunun nedeni patronların kâr hırsıdır.

Eğer, yaşamımızı çekilmez kılan zamlara boyun eğmek istemiyorsak, kıdem tazminatı başta olmak üzere yeni hak gaspları ile karşılaşmak istemiyorsak, kriz bahanesi ile işsiz kalmayı kabul etmiyorsak yapmamız gereken bellidir:

Birleşmeli, hakkımız olan yüksek sesle istemeli, geleceğimiz ve onurumuz için omuz omuza mücadele etmeliyiz. Krizin bedelini patronlara ödetmeliyiz.

Hak gaspına geçit yok!..

EYT Ankara Grubu ile konuştuk...

8 Eylül buluşması öncesinde miting hazırlıkları için bir araya gelen Ankara EYT grubu ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Yaşadıklarını, taleplerini ve mücadelelerini konuştuk...

sy 2

Örgütlü birliğimiz olsaydı...

ÇANPAŞ işçisi ile konuştuk...

Şu an bir şeyleri tabi daha net görebiliyoruz. Hatta şunu da gördük ki bir günlük bir direniş bile patronları korkutmaya yetti. Bir de örgütlü bir birliğimiz olsaydı kazanan biz olurduk.

sy 3

Yaşamak için ÖRGÜTLEN!..

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları yazdı...

Kadın cinayetleri, taciz ve tecavüz kadını evde, iş yerinde, hayatın her alanında köle olarak kullanan, birey olarak yok sayan, cinsel meta olarak gören kapitalizmin pisliğidir.

sy 7

EYT'liler haklarını istiyor!

“Emeklilikte Yaşa Takılanlar”, mezarda emeklilik yasasının 20. yılında ülkenin dört bir yanından gelerek Ankara Tandoğan Meydanı'nda bir miting gerçekleştirdiler. Bizler de 8 Eylül buluşması öncesinde miting hazırlıkları için bir araya gelen Ankara EYT grubu ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Yaşadıklarını, taleplerini ve mücadelelerini konuştuk...

Son yerel seçimler öncesinde kendisinden sıkça söz ettiren “Emeklilikte Yaşa Takılanlar” sorunu 1999'da Marmara Depremi'nin enkazı kaldırılmadan TBMM'den çıkartılan “Mezarda Emeklilik” yasasına dayanıyor.

EYT Ankara grubundan bir işçi bu durumu “Emeklilikte yaşa takılanlar olarak 08.09.1999 tarihinde IMF'nin dayatması ile çıkarılmış bir yasa ile mağdur edilmiş bir ara kesimiz biz.” diyerek özetliyor. Siyasi söylem hikayeleri altında sürekli mağdur edildiklerini ifade eden işçi ayrıca bu yasa çıkarılırken sendikalardan ve diğer sivil toplum kesimlerinden görüş bile alınmadığına dikkat çekiyor ve “Biz çalıştık yıllarca ama karşılığında ne gördük. Gücümüze gidiyor!” diyerek tepkisini dile getiriyor.

“Gitgide huni gibi daraldık. Bak arkadaşımız da geçen hafta işsiz kaldı. Bir senedir ben de işsizim. Var olan hazırı yedik. Ne yapacağız. Hırsızlık yapamam. İş yok çalışmam!” diyen bir başka işçi ise “Her ay bana 76,68 TL GSS pirimi işliyor. Nasıl çözeceğiz diyorum kimse cevap veremiyor. Borçlandım. İşsizim ben para yok. Neyle ödeyeceğim?” diye soruyor.

Yürüttükleri mücadeleye terör damgası vurulmasına da tepkilerini dile getiren EYT'liler “Bu işi çözebilecek çok alternatif var. Bunu siyasete bulaştırmanın mantığı yok. Bu ahlaki değerlerle, vicdanla alakalı. Hepsinin seçim beyannemesi var ama sözlerini tutmuyorlar. Oyları alıyorlar, koltuğa oturuyorlar sonra sözlerini unutuyorlar.” diyorlar.

EYT Ankara sözcüsü Ersin Kotan da, bu durumu “Şimdi AB'ye girmeye çalışıyor Türkiye biliyorsunuz. Ne diyorlar “Maç oynanırken kural mı değişir!” Kendi söylüyor bunu. “Dereden geçilirken at mı değiştirilir?” diyor. Aynısını bize şimdi kendisi uyguluyor.” diyerek siyasetçilerin EYT mücadelesi karşısındaki ikiyüzlü tutumlarına karşı tepkisini dile getiriyor.

Kotan, “Yaklaşık 33 yıldır ben prim ödüyorum. 8 yıldır prim ödüyorum fazladan. Bu 8 yılda almam gereken maaş 250-300 bin TL bir para var emekli maaşı olarak ama alamıyorum. Yüzbinlerce arkadaşımız aynı şekilde. Demek ki devlette katrilyonlarca para birikti. Bundan sonra bütçe yok demek çözüm değil. Biz zaten elimizden geldiği kadar çalışmışız prim ödemişiz fazlasıyla.” diyerek yaşanan sorunun gerçek nedenini de özetliyor.

Yaptığımız söyleşide taleplerine de dikkat çeken EYT'liler, özellikle Aylık Bağlanma Oranı (ABO) sorununa ve kıdem tazminatının gaspı planlarına dikkat çektiler. ABO'nun %70'ten %28'e kadar çekildiğine dikkat çeken EYT'liler asgari ücretin 2020 TL olarak belirlenmesine rağmen emekli aylıklarının 950-1150 TL aralığına kadar gerilediğini ifade ettiler.

Kıdem tazminatına ilişkin tartışmalara da değinen EYT Ankara sözcüsü Ersin Kotan, bunun tüm çalışanların sorunu olduğunu ve hep birlikte karşı çıkılmasını gerektiğini dile getirdi.

Ayrıca yandaş basın üzerinden erken emekli olmak istediklerinin propagandasının yapıldığını söyleyen ve bu duruma tepkilerini dile getiren EYT'liler hiç bir yasanın geriye dönük işleyemeyeceğinin ve kendilerinin gasp edilmiş haklarının peşinde olduklarının da altını çizdiler.

Dernek çalışmalarını da yoğunlaştırdıklarını ifade eden EYT'liler, bugüne kadar 11 ilde derneklerin açılmış olduğunu, mücadelelerinin güçlenerek devam edebileceklerini söylüyorlar ve tüm işçileri mücadelelerine destek olmaya, hak mücadelesinde omuz omuza vermeye davet ediyorlar.

EYT'liler mitingde buluştu!

Mezarda Emeklilik Yasası'nın 20. yılında Emeklilikte Yaşa Takılanlar Ankara Tandoğan Meydanı'nda bir miting gerçekleştirdiler.

Türkiye'nin dört bir yanından otobüslerle Ankara'ya gelen binlerce EYT'li kazanılmış haklarının gasp edilmesine izin vermemekte kararlı olduklarını böylece bir kez daha göstermiş oldular.

Grup Devininim ve Haluk Levent'in de yer aldığı miting programında ayrıca sendikacılar ve siyasi parti temsilcileri de yer aldı.

Ankara İşçi Meclisi de, 8 Eylül mitingine taleplerini içeren dövizleri ile katıldı. Mücadeleyi omuz omuza büyütme çağrısı yaptı.

Çanpaş işçisi ile konuştuk

Ankara İşçi Meclisi

Çanpaş'taki huzursuzluk ne zaman ortaya çıktı?

Aslında haftalardır toplu iş sözleşmesi süreci üzerine dinlenme yerlerinde, park ve bahçelerde olduğumuz her yerde bu konu tartışılıyordu. KHK ile güya kadrolu olduk ama bizim bir çok hakkımız gasp edildi. Örneğin asgari ücretle ilişkimiz kesildi ve asgari ücret farklarının bizi bağlamadığı belirtildi. Belediye Başkanı ise KHK'yi delmemekten bahsediyordu. Yani bizim alacağımız zam KHK tarafından belirleniyor diye belediyenin burada yapacak bir şeyi kalmıyor diye bir durum söz konusu değil aslında. Biz zammı yine alabilirdik. Fakat belediye bu konuda KHK'ların ardına sığındı. İşin kötü tarafı sendika da bu konuda aynısını yaptı. Durum öyle olunca bizdeki huzursuzluk ve tartışmalar arttı.

Peki tek talep asgari ücret farkı mıydı?

Aslında pek çok talebimiz vardı ama bu en önemlilerin arasındaydı. Bir de yol, yemek ücretlerinde artış istiyorduk çünkü pek çok arkadaşımız iki araç yaparak işe gidiyordu, haliyle verilen para yol masrafını karşılamıyordu. Bununla beraber en önemli taleplerimizden biri de haftalık çalışma saatinin 40 saate düşürülmesi idi. Artık kimi ülkelerde 30-35 saat olurken biz 40 saate düşürmenin mücadelesini veriyoruz. Bu bile belediyede ve sendikada huzursuzluğa yol açtı. Hadi belediyeyi anlıyorum, işveren statüsünde sonuçta ama sendikaya noluyor? Yahu sen benim taleplerime karşı neden beni ikna etme yoluna gidiyorsun da taleplerimizi savunmuyorsun? İşçiler böyle istiyor, biz de bundan yanayız neden demiyorsun? Asıl soru şu: Kimden yanasın? Durum böyle olunca biz de sendikaya bir tepki olarak 9 Ağustos gecesi iş bıraktık.

Sendikanın tutumuna değinmiş oldunuz ama direniş sırasında tutum ne oldu sizde ve sendikacılarda?

Aslında bizim direnişimiz öyle aniden kendiliğinden gelişen bir şey oldu. Zaten öfkeliydik, patlama noktası oldu yani. Öfkeliydik ama örgütlü değildik. Direniş sırasında da sendikacılar gelip 'bu yaptığınız yasal değil' diyerek kimi işçi arkadaşlar arasına ajanları aracılığıyla böyle söylentiler yayarak hem üstü kapalı tehdit ediyorlardı hem de irademizi kırmaya çalışıyorlardı. Neyse, gerçek yüzlerini de göstermiş oldular böylece. Sadece bu sendika için söylemiyorum, Türk-İş başkanının da ihanetini konuşma sırasında açık kalan mikrofondan duymuş olduk. İşte bizim hatamızda burada başlıyor. İşçilerin yani bizim aramızda birlik yoktu. Hep sendikacılardan bekledik bir şeyler ama meğer onlar da kendi dertlerindeymiş. Demek ki bu iş aslında bizde bitiyormuş. Sonuç olarak bizim örgütsüzlüğümüz sendikanın işine yaradı ve bir gün sonrasında direnişi bitirmek zorunda kaldık. Şu an bir şeyleri tabi daha net görebiliyoruz. Hatta şunu da gördük ki bir günlük bir direniş bile patronları korkutmaya yetti. Bunu oraya getirdikleri polislerden, tomalardan gördük. Bir de örgütlü bir birliğimiz olsaydı kazanan biz olurduk.

MEFA Endüstri'de işçi kıyımı!

Ağustos ayının son haftasında MEFA ENDÜSTRİ'de 25 işçi kardeşimiz daralma bahanesi ile işten atıldı.

Fabrikada önümüzdeki günlerde atılan işçi sayısının 250'yi bulacağı konuşuluyor.

Aç gözlü patronlar bir kez daha krizin faturasını işçiye kesmeye çalışıyorlar.

Maaşı bloke edilen bir emekçi kendini yaktı!

Ülkeyi yönetenlere göre kriz yok! Peki ama neden emekçiler borç batağında yüzüyor? Neden insanlar ödeyemediği borçları yüzünden canını ortaya koyuyor?

Ankara Güvenpark'ta R.P. isimli emekli bir yurttaş banka borçları sebebiyle maaşına bloke konulması üzerine benzin döküp kendisini yaktı. R.P. maaşına bloke konulmasına ilişkin davanın olumsuz sonuçlanması neticesinde sesini duyurmak amacıyla kendisini yaktığını söyledi.

Birlik olursak "biz" oluruz

4/D'li bir kamu işçisi

Hastanemiz taşındı taşınıyor derken Mayıs sonunda hastanemiz taşındı. Herkes farklı hastanelerde çalışmaya devam ediyor.

Uzun yıllar beraber çalışmamıza rağmen son birkaç yılda sorunlarımızın farkına varabildik. Bunun sonucunda birlikte hareket etmeye başladık. Kismen de olsa sorunlarımızın üstesinden geldik. Atalarımızın dediği gibi 'birlikten kuvvet doğar. Mevlana'nın da dediği gibi: 'Bir olalım, iri olalım, diri olalım'

Bunun için kendi gücümüzü hırlaşmak için değil birleşmek için harcamalıyız. Hiç kimse tek başına kendi hakkını dolayısıyla çoğunluğun hakkını koruyamaz. Sizler harekete geçip birleşerseniz hakkınızı korursunuz. Ben, sen, o, olmamalıyız.

Biz bu yolda geçte olsa bir adımı attık. Farklı işler yapsak da bir araya gelerek başlangıç yaptık. Bundan sonra farklı iş yerlerinde olsak da bir arada hareket edersek bu ilerleme olacaktır.

Birlikte çalışmamız ise bizim başarımız olacaktır. Hak ancak sahip olduğunun farkına varırsan korunur. Aksi taktirde haksızlığı her kabul ettiğimiz daha büyük bir haksızlığı doğurur. Biz bunu Numune hastanesinde çalışırken çok yaşadık. Öncelikle kişi kendi haklarını korumalıdır. Hakkına sahip çıkmayanlar ise ezilmeye mahkum olurlar.

Hak arayanların sayısı artmadıkça güçlü bir şekilde olan haklarımızı savunup hakkımızı arayamayız. Beraber olmadıkça en büyük kötülüğü çocuklarımıza yapmış oluruz. Hiç kimse köşesinde oturup haklarımızı savunacak bir lider ya da kurtarıcı beklemesin. Beklersen tüm haklarını teker teker kaybedersin. Birlik olursan biz oluruz. Biz olursak karşımızda kimse duramaz. Birbirinin peşi sıra giden sürü olmaktan sürü olmaktan çıkalım. Yan yana yürüyen eşit bireyler olalım.

Şayet biz olmayı unutursak sonbaharda yaprak döken ağacın yaprakları gibi bir bir yok oluruz. Son olarak büyük işleri, önemli atılımları ancak birlikte hareket ederek elde edebiliriz. Unutma arkadaş! Birlik olursan tek vücut olursan güçlü olursun. Biz oluruz. Aksi halde teker teker yok oluruz.

Kazan'da bir fabrikada işçiler yemekten zehirlendi

Kazan ilçesindeki bir iş yerinde 70 kişi yemek sonrası zehirlenme şüphesiyle hastanelik oldu.

Fatih Mahallesi'ndeki iş yerinde yemeğin ardından işçilerde ishal, karın ağrısı gibi şikayetler baş gösterdi. Rahatsızlanan işçiler ambulanslarla Hamdi Eriş Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Hastanede tedavi altına alındıktan sonra sağlık durumları iyileşen 70 kişi taburcu edildi.

İş yerinde zehirlenmeye sebep olma ihtimali olan yemek ve sulardan örnek alındığı bildirildi.

2019 Metal TİS'leri başlıyor...

Yeni fırtınalara hazırlanalım!

Eylül ayı ile birlikte birçoğu ülkenin sanayi devleri olan metal fabrikalarını kapsayan MESS Grup TİS süreci başlıyor.

Yani, aslında ülkemizin en örgütlü patronları ile en direngen işçilerinin karşı karşıya geleceği bir mücadele süreci başlıyor.

MESS sözleşmeleri, bugüne kadar her zaman sadece kapsadığı işyerleri için değil, öncelikle bütün metal işçileri, sonrasında ise bir bütün olarak işçi sınıfımız için önemli oldu.

Çünkü, MESS sadece bir grup metal patronunun sendikası değil, 12 Eylül'ün ardından başkanını ülkeye başbakan yapan bir patron örgütüdür.

Ve kamu TİS'lerinden asgari ücrete ve hak mücadelemizin birçok başlığına kadar birbirini tetikleyen zincirin en kritik halkası da yine MESS Grup TİS'leridir.

Ve Ankara'da Arçelik, MAN, Türk Traktör başta olmak üzere birçok fabrikada bu sürecin parçasıdır.

■ Kriz koşullarında TİS'e hazırlanmak

2019 TİS'lerini patronların kriz söylemlerinin gölgesinde karşılıyoruz.

Kriz, çarşıda pazarda bizi en derinden etkilese, 2017'de "yüzyılın sözleşmesi" olarak pazarlanan kazanımların hepsini bir çırpıda silip atsa da, aslında patronlar için krizden bahsetmek mümkün değil. Özellikle TİS kapsamında yer alan Arçelik ve MAN fabrikalarında üretim ve kârlılık sürekli artmaya devam ederken, işçi sayısının ve üretimin düştüğü Türk Traktör'de bile kâr rekorları kırılmaya devam ediyor.

Ama patronlar her zaman olduğu gibi krizi bizim sırtımızda bir sopa olarak kullanmaya çalışıyorlar.

Patronlar ve işbirlikçi TM çetesi daha sözleşme görüşmeleri başlamadan işimizi korumamız için fedakarlık yapmamız gerektiğinden bahsediyorlar. Yani, bizleri işsizlik ile tehdit ederek düşük zamlara ve hak gasplarına razı etmeye çalışıyorlar.

■ Metal işçisinin karşısında şer üçlüsü

Metal patronlarının sırtımızdan daha fazla kazanmak için bizi düşük zamlara razı etmeye çalışmasında, ikramiye vb yeni haklarımıza göz dikmelerinde şaşılacak bir yan yok!

Ama metal patronları bu saldırılarında yalnız da değiller. Her zaman olduğu gibi en güçlü destekçileri masaya sözde bizim adımıza oturan TM çetesi.

Bu çete açıkladığı taslakla daha bugünden bizi en aza razı etmek için her şeyi yapacağını göstermiş oldu. Düşük ücretlilere yapılacak ek iyileştirmeler dahil olmak üzere en yüksek ücret artış talebi %26,8 olarak açıklandı. Hem de son bir ay içinde sadece doğalgaza yapılan %30 zam gerçeği orta yerde duruyorken.

Şer üçlüsünün üçüncü ayağı ise AKP Hükümeti. Hatırlarsak geçtiğimiz yıl patronlara konuşurken grevleri nasıl yasakladıklarını ballandıra ballandıra anlatan bizzat Erdoğan'ın kendisi idi.

Geçtiğimiz dönemde de metal işçisinin karşısında grev yasakları ile patronlara dirsek çıkan AKP Hükümeti, son bir kaç ayda da kamu TİS'lerinde ve TÜPRAŞ sözleşmesindeki tutumu ile ne tarafta duracağını göstermiş oldu.

Kamu işçileri %8+4 gibi bir sefalet zammına mahkum edilirken, TÜPRAŞ'ta Yüksek Hakem Kurulu'na taşınan sözleşme patronun verdiği zammın bile altında %6'lık zam ile noktalandı.

Türk Metal üyesi bir işçi;

"Taslak dediler, işçi dövme götürdüler!"

Geçtiğimiz hafta fabrikada bir grup işçiyi "Taslak açıklanacak!" diyerek genel merkeze götürdüler.

Ama elbette ortada ne taslak var, ne de sözleşme ile ilgili başka birşey.

O gün, Tm denen çetenin yıllar önce ortada bıraktığı Uzel Makina işçileri genel merkeze siyah çelenk bırakmaya geliyormuş.

Fabrikadan topladıkları işçileri de bodyguard olarak Uzel işçilerinin karşısına dikmişler.

Düşünün, yıllardır haklarını alamayan işçileri durumu protesto etmek için eylem yapıyorlar, sözde sendika ise işçileri bodyguard olarak hakkını arayan işçinin karşısına dikiyor. Karşılıklı slogan attıyor.

Metal fırtınada işçinin kanını döken TM çetesi, işçi düşmanlığı yapmaya devam ediyor. Bu kan emici asalakları sırtımızdan defetmeden bize rahat yok!

2015 yılında ülkenin dört bir yanında esen "Metal Fırtına"da metal işçisinin güvendiği ve birleştiği Metal İşçileri Birliği 2019 TİS'lerinde de mücadelecı metal işçilerinin merkezi olacak!

Metal İşçileri Birliği saflarında gücünü birleştiren metal işçisi, biliyor ve inanıyoruz ki, aç gözlü patronlara ve onların yordakçalarına hak ettiği dersi verecek. 2019 TİS'lerinde MİB saflarında birleşen metal işçisi yeni "Metal Fırtına"lar estirecek.

■ **Kazanmak için daha fazla mücadele**

Karşısında böylesi bir şer ittifakı olan metal işçisi ise, artık sürecin başlamış bulunduğu grup TİS'lerinden kazanımla çıkmak, kayıplarını telafi etmek ve yeni haklar elde etmek istiyorsa buna göre bir hazırlık ile davranmak zorunda.

Bugün, tablo birçok açıdan karanlık görünebilir.

Ancak, eğer bugün TM gibi bir çete bile taslağını önden açıklamak, fabrikalarda nabız yoklamak zorunda kalıyorsa bunun nedeni metal işçisinden duyduğu korkudur.

Çünkü 2015 yılında **Metal İşçileri Birliği** ile kenetlenen metal işçisinin istediği zaman neler yapabileceğini çok iyi gördüler.

Şer üçlüsünü dağıtmak, hakkı olanı söküp almak için metal işçisinin ihtiyacı olan doğru bir önderlik, kendi gücüne güvenmek ve dişe diş bir mücadeleye hazırlanmaktır.

Onlar istedikleri kadar hazırladıkları taslaklar ile metal işçisini en aza razı etmenin hesabını yapsınlar, metal işçisi kayıplarını telafi etmek ve insanca yaşam koşullarına ulaşmak için taleplerinin neler olmasını gerektiğini çok iyi biliyor.

Metal işçisi, fabrikalarda kriz masalları anlatan patronların, her gün daha fazla üretmek için üzerinde nasıl baskı kurduğunu, her yıl yeni kâr rekorları kırmakla nasıl övündüğünü de çok iyi biliyor.

Ve metal işçisi, artık hakkını isterken **Yüksek Hakem Kurulu** ve grev yasakları ile karşısına dikilenlerin de kimler olduğunu görüyor.

Öyleyse yapmamız gereken bellidir.

Fabrikalarımızdan başlayarak **TİS komitelerimizi** kurmalı, bizi bölüp parçalayarak yöneteceklerini sananlara inat **Fabrikalar Arası Kurul'**lar ile mücadelemizi birleştirmeli, grev yasaklarına boyun eğeceğimizi sananlara karşı ise dişe diş bir mücadele için bugünden hazırlıklara başlamalıyız.

2015 yılında ülkenin dört bir yanında esen "**Metal Fırtına**"da metal işçisinin güvendiği ve birleştiği **Metal İşçileri Birliği** 2019 TİS'lerinde de mücadelecı metal işçilerinin merkezi olacak!

Metal İşçileri Birliği saflarında gücünü birleştiren metal işçisi, biliyor ve inanıyoruz ki, aç gözlü patronlara ve onların yordakçalarına hak ettiği dersi verecek. 2019 TİS'lerinde MİB saflarında birleşen metal işçisi yeni "**Metal Fırtına**"lar estirecek.

Bu ihaneti unutma!

Bugün, biz işçiler olarak yeterince örgütlü olmadığımız için tepemize çöreklenen sendika bürokratları oturdukları koltuklarda haklarımızı savunmuyor, kendi çıkarları için peşkeş çekiyorlar.

Geçtiğimiz haftalarda Türk İş'in başına çöreklenen Ergun Atalay'ın mikrofonun açık olduğunu fark etmeden söylediği sözleri hep birlikte izledik.

Kamu Toplu Sözleşmeleri'nde sözde grev restini çeken, işçiye eylem çağrısı yapan Atalay, %8+4 lük ihanet sözleşmesini imzaladıktan sonra Bakan ile birlikte kameraların karşısına geçtiğinde "*Uzasa işi karıştıracağız, en azından kapattım böyle*" diyordu.

İşte bu görüntüler hepimizin bildiği bir gerçeği bir kez daha gözlerimizin önüne serdi.

Bugün, biz işçiler olarak yeterince örgütlü olmadığımız için tepemize çöreklenen sendika bürokratları oturdukları koltuklarda haklarımızı savunmuyor, kendi çıkarları için peşkeş çekiyorlar.

Özellikle söz konusu olan Türk İş, ağaları olduğunda bu durumun şaşılacak bir yanı da yok!

Ama bu beyler o kadar pişkinler ki, mikrofonu eliyle örttüğü halde duyulan sözlerinin ardından hala kendisini savunmaya çalışıyorlar.

Peki, ama Ergun Atalay bu kervanın tek yolcusu mu dersiniz?

Bu sorunun cevabını da aslında hepimiz biliyoruz.

Bugün, neredeyse tüm sendikaların tepesinde böyle işbirlikçi hainler saltanat sürüyor.

Zaten, bu fecaat söylemin dile geldiği kamu TİS'leri imza töreninde de Türk İş'e bağlı tüm sendikaların başkanları göğüslerini gere gere poz veriyorlar.

%8+4'lük imza atanlarda biri de metal sektörünün en büyük "sendika"sı olmakla övünen Türk Metal çetesinin reisi Pevrul Kavlak.

MESS Grup TİS'lerinin başladığı günlerde bu resmi bu nedenle de hiç aklımızdan çıkarmamız gerekiyor.

Metal Fırtına'nın ardından bu hain sözde gereken dersi aldıklarını söylemiş, 2017 TİS'lerinde ise "yüzyılın sözleşmesi"ni imzaladığını iddia etmişti.

İmzalanan yüzyılın sözleşmesinin iki yılda nasıl çöp olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

Bu yüzden, içine girdiğimiz yeni toplu sözleşme döneminde bu hainlerin bizim adıma söz söyleyip karar almasına izin vermemeliyiz.

Bu ihanetçileri sahipleri olan patronlar ile tarihin çöplüğüne göndermek için hazırlanmalıyız.

Savaşı kim kışkırtıyor?

Sincan'dan bir işçi

Uzun zamandır toplum olarak Suriyeliler'i konuşuyoruz. Bir çoğumuz, ülkedeki işsizlikten, hayat pahalılığından, devletin vermek zorunda olduğu ama ne hikmetse vermediği hizmetlerden dolayı Suriye'den gelen çoğunluğu işçi olan bu yoksul insanları suçluyoruz. Peki, bu ne kadar adil ve doğru acaba?

Esad ve insanlıktan nasibini almamış, onlarca ülkeden toplanıp getirilen cihatçı çeteler arasında kalmış insanların göçünün nedenlerini ne kadar anlıyoruz?

Başta haklı sebeplerle başlayan mücadelenin, sonrasında ABD-İsrail ikilisinin planları ile Suriye'yi karıştırma çabasına dönmesine ne kadar karşı durduk?

Ülkemizi yönetenlerin ABD ve İsrail ile hareket etmesine, yine bu ikisinin güdümünde olan cihatçı çetelere MİT tırları ile silah göndermesine, militanlarının ülkemizde tedavi edilmesine, dahası savaşı ülkemize taşımalarına ne kadar karşı çıktık?

Suriyeliler gelmeden önce de var olan ve sebebi patronların daha çok kâr hırsı olan işsizlik, taşeronlaştırma, düşük ücretler, özelleştirme ve zamlar gibi konulara karşı ne kadar mücadele ettik de mecburiyetten buraya gelen insanları suçlu ilan edebiliyoruz?

AKP, yıllardır açık bir şekilde Suriye iç savaşına müdahale ederken, İdlib'te cihatçı çeteleri korurken ve savaş kışkırtıcılığı yaparken bizler savaş yüzünden ülkemize gelmek zorunda kalan insanları suçlayamayız.

Bir kez daha belirtmekte yarar var: Suriyelileri ülkemize getiren ABD, İsrail, Türkiye ve Avrupa ülkelerinin kendi çıkarları için Suriye'nin iç işlerine müdahale etme çabasıdır.

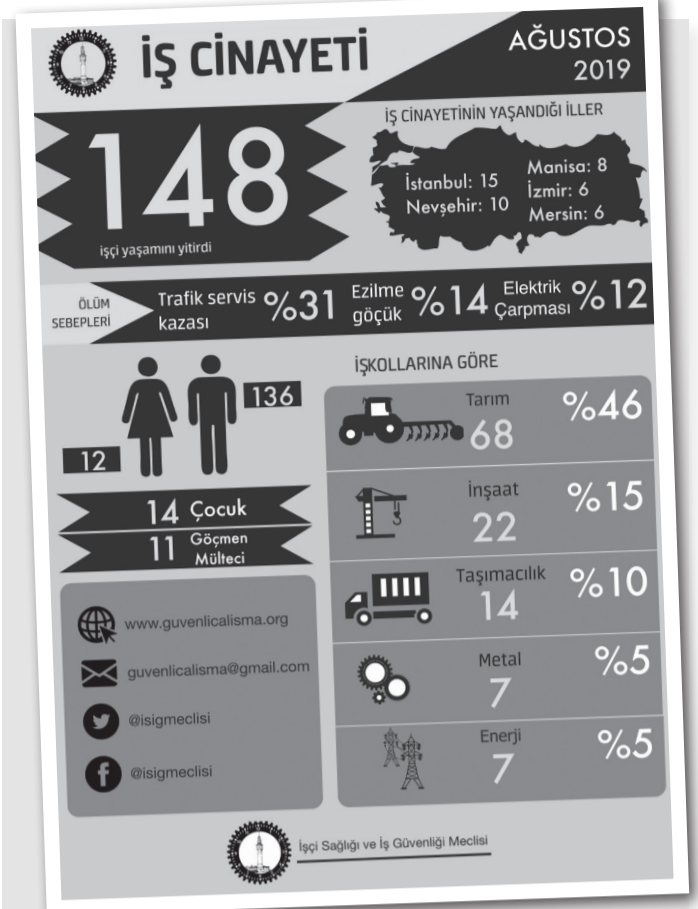
Göçün yarattığı etkilere karşysak öncelikle bu politikalara karşı olmalıyız. Çoğunluğu bir daha Suriye'ye dönemeyecek ve bizim bir parçamız olarak kalacak olan Suriyeli emekçileri kazanmaya çalışmalıyız.

Eğer bir tepki vereceksek, onları sigortasız, düşük ücretlerle, iş güvenliğinin olmadığı ortamlarda çalıştırıp yüksek kârlar kazanma sevdasına düşen Türkiyeli patronlara vermeliyiz.

Yaşadığımız işsizliğin ve diğer sorunların sorumlusu patronların kâr hırsı ve hükümetin savaş politikalarıdır.

"Suriyeliler oturduğu yerden maaş alıyor!", "Sıra beklemeden hastanede muayene oluyorlar!", "Kadınlarımıza sarkıyorlar!" söylemleri ve yalanları ise bir çoğumuzun kulağına geliyordu. Bu yaklaşımlar linçlere neden oluyor ve emekçi kimliğimizle bütünleşmemiz gereken Suriyeliler ile aramıza nefret tohumları ekiyor. Zamanında Almanya'ya giden Türkiyeli işçiler unutmayalım! Zamanında Alman işçilerin düştüğü hataya biz de düşmeyelim.

Türkiyeli patronların ve siyasetçilerin sömürüyü gizlemek için Suriyeli emekçileri kullanmasına izin vermeyelim. Ödediğimiz patronların patronlara peşkeş çekilmesine izin vermeyelim. Haklarımız ve geleceğimiz için omuz omuza mücadele edelim.

Yılın ilk sekiz ayında en az 1174 işçi katledildi!

İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi Ağustos ayı İş Cinayetleri Raporu'nu açıkladı. Açıklanan rapora göre Ağustos ayında en az 148 işçi iş cinayetleri sonucunda yaşamını yitirirken yılın ilk sekiz ayında iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerin sayısı en az 1174'e yükseldi.

Yaz ayları ile birlikte özellikle tarım işçilerinde ölümlü iş kazaları yoğun olarak yaşanırken 68 tarım işçisi iş cinayetleri sonucu hayatını kaybetti. Çocuk ve göçmen işçiler de Ağustos ayında yine iş cinayetlerinde hayatlarını kaybettiler.

Ağustos ayında en az 14 çocuk ve 11 göçmen işçi iş cinayetlerinde hayatlarını kaybettiler. Her türlü iş güvencesinde yoksun olarak çalıştırılan çocuk ve göçmen işçiler bir kez daha iş cinayetlerinin hedefi oldular.

Açıklanan rapor ayrıca ILO verilerine göre her 1 iş kazası sonucu ölüme karşılık 6 meslek hastalığı sonucu ölüm yaşandığının söylenmesine rağmen belgelenmiş meslek hastalığı sonucu ölüm yaşanmamış olmasına da dikkat çekiyor.

Takke düştü, kel göründü!

Sincan'dan bir işçi

Her fırsatta demokrasi nutukları atan, kendisinin seçilmiş olduğunu söyleyip herkesin kendisine saygı göstermek zorunda olduğunu söyleyen AKP, demokrasiden ve seçimlerden ne anladığını bir kez daha HDP'li belediyelere atadığı kayımlarla gösterdi.

Gerçi, olayların böyle yaşanacağını daha 31 Mart seçimleri öncesinde söylemişlerdi. Bu illerde yaşayan insanlara "Eğer HDP'lileri seçerseniz yeniden kayyım atarız!" diyerek açıktan tehdit etmişlerdi.

Sözde gerekçeleri, görevden alınan kişilerin terörle bağlantılı kişiler olmaları. Ancak, hepimiz biliyoruz ki, bu kişiler daha 5 ay önce gerçekleşen seçimlerde YSK tarafından adaylığında bir sakınca bulunmayan

insanlar. Yani mesele hiç de terör vs değil. Yenilgiyi hazmedemeyenler yere göğe sığdıramadıkları seçimleri işlerine gelmediği zaman işte böyle ortadan kaldırıyorlar. Peki, bu yaşananlara karşı "Bize ne!" diyebilir miyiz?

Ülkedeki yaşanan her gelişmenin bizi ilgilendirdiği gerçeği bir tarafa Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi yürürlüğe girdikten sonra hazırladıkları ilk kararname ile kendilerine sendikalara istedikleri zaman kayyım atama yetkisi veriyordu.

Yani bugün Kürtlere karşı kullanıp meşrulaştırmaya çalıştıkları kayyım zulmünü yarın bizlere karşı uygulamak isteyeceklerini de biliyoruz. Eğer irademize ipotek koymalarını istemiyorsak kayyım politikalarına bugünden karşı çıkmalıyız.

Yaşamak için ÖRGÜTLEN!

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları

Geçtiğimiz günlerde yine canice işlenmiş bir kadın cinayetiyle karşı karşıya kaldık.

Emine Bulut isimli kadın eski kocası tarafından 10 yaşındaki kızının gözleri önünde boğazı kesilerek katledildi. Son sözleri 'Ölmek istemiyorum!' olan Emine Bulut'un ardından da Konya'da üç çocuğunun gözleri önünde Tuğba Erkol isimli kadın öldürüldü. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun verilerine göre Ağustos ayında en az 50 kadın katledildi. Ve yine birkaç gün önce bir tarikat yurdundaki 20 erkek çocuğa tecavüz haberi gündeme oturdu. Tabi bu haberler büyük medya kuruluşları tarafından yine gündeme getirilmedi. Bu ve buna benzer daha bir sürü örnek...

Kadın cinayetlerinin, kadın ve çocuklara yönelik taciz ve tecavüzün bu kadar arttığı bir yerde devlet kurumları ve yargı ne mi yapıyor?

Sanıklara kravat taktı ya da tecavüz henüz gerçekleşmedi diye iyi hal indirimi, tutuksuz yargılama ya da beraat kararı veriyor, öz savunma hakkını kullanan kadına ise Nevin Yıldırım örneğinde olduğu gibi müebbet hapis. Ensar Vakfı'nda 47 erkek çocuğa tecavüz edildiği zaman da 'bir kereden bir şey olmaz' diyen 'Aile Bakanı'mız var ülkede. Ya da mecliste 'kadınsın sus' diyerek kadın milletvekiline bağırın milletvekilleri. Koruma kararı olduğu halde öldürülen bir çok kadın da cabası tabii.

Eğitim sisteminden sağlık sistemine kadar her alanda cinsiyetçiliği, ırkçılığı, nefretçiliği aşıl原因an birçok politika uygulanmaktadır. Kadınlara dayatılan ikinci sınıf insan muamelesi, toplumsal hayatın dışına itilmişlik, kadını eve bağlayan gerici politikaların çoğaltılması, kadın cinayetlerinin önünü daha da açmış, kadın cinayetleri, taciz tecavüz olağanlaştırılmaya çalışılmıştır. Yargı sistemi ise bu konuda 'bağımsızlığını' bir kez daha göstermiş ve cinayetlere karşı hemen hemen hiçbir yaptırım uygulanmamıştır. Öyle ki cinayeti işleyenler artık '1-2 ay yatar çıkarımın' hesabı ile cinayet planlaması yapmaya başlıyorlar.

Emekçi kadınlar, bize dayatılan bu koşulları kabul etmeyelim. Kadın cinayetleri bizim kaderimiz değildir. Kadın cinayetleri, bizi uçuruma sürükleyen bu sömürü sisteminin ortaya çıkardığı pisliklerdir. Kadın cinayetleri, taciz ve tecavüz kadını evde, iş yerinde, hayatın her alanında köle olarak kullanan, birey olarak yok sayan, cinsel meta olarak gören kapitalizmin pisiğidir. Kapitalizm demek daha fazla cinayet, taciz, tecavüz, daha fazla sömürü demek. Buna karşı koymak ise başta emekçi kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçilerin görevidir.

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları olarak tüm emekçi kadınları kadın cinayetlerine, kadın ve çocuklara yönelik taciz ve tecavüze karşı birlik olmaya, mücadele etmeye çağırıyoruz.

Haklarını BİLİYOR SUNDUN

"Ücretsiz izin"lerde işçi onayı zorunludur!

Patronların krizin faturasını işçiye çıkarmak için en sık başvurduğu yollardan biri de ücretsiz izin uygulamasıdır.

Ancak ücretsiz izin uygulaması için işçinin yazılı onayının alınması zorunludur. İşveren işçiyi işçinin yazılı onayı olmadan ücretsiz izne çıkaramaz.

4857 Sayılı İş Yasası'nın 22. maddesi uyarınca işveren işçiye yazılı olarak "ücretsiz izin" teklifini sunmak zorundadır. İşçi 6 işgünü içinde bu teklifi kabul etme ya da etmeme hakkına sahiptir.

Birçok işyerinde patronlar işçileri ücretsiz izni kabul etmedikleri takdirde tazminatsız işten çıkarma ile tehdit etmektedir. Bu tehditlerin hiçbir hukuki dayanağı yoktur! İşçinin ücretsiz izin teklifini kabul etmemiş olması işverene işçiyi tazminatsız işten çıkarma hakkı tanımaz.

Yine, işçinin onayı alınmadan tek taraflı ilan veya tebliğ yoluyla yapılan ücretsiz izin uygulamaları da hukuksuzdur.

Bu gibi durumlarda işçilerin işyerine giderek çalışmaya hazır olduklarını beyan etmesi, işverenin onları çalıştırmaması durumunda ise bunu tutanak altına almasında yarar vardır.

Böylece işçi, onayı alınmadan yapılan ücretsiz izin dönemindeki ücretini talep edebilecektir.

Ayrıca, onayı alınmadan zorla ücretsiz izne çıkarılan işçi, konu ile ilgili olarak Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına şikâyette bulunabilir.

Yine bu durumda işçinin İş Yasası'nın 24. maddesi uyarınca haklı fesih hakkını kullanarak kıdem tazminatını ve ayrıca diğer yasal haklarını talep etme hakkı da saklıdır.

Sorun, cevaplayalım!

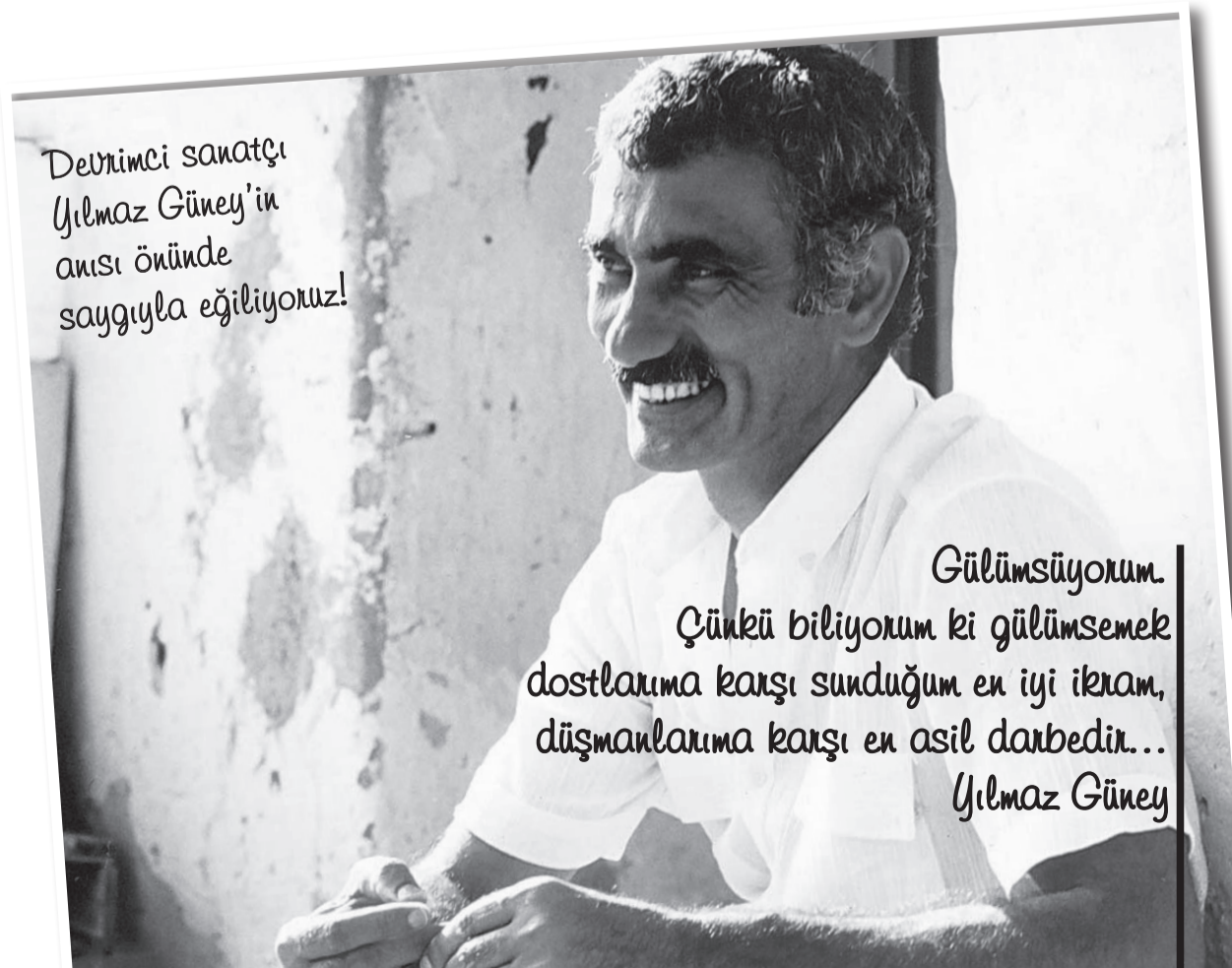
İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1551 * Fiyatı: 25 Kr * Eylül 2019 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *
Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Ođin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

Devrimci sanatçı
Yılmaz Güney'in
anısı önünde
saygıyla eğiliyoruz!

Gülümsüyorum.
Çünkü biliyorum ki gülümsemek
dostlarıma karşı sunduğum en iyi ikram,
düşmanlarıma karşı en asil darbedir...
Yılmaz Güney

Barış işçilerle gelecek!

Biz işçi ve emekçiler için ölüm, açlık ve sefalet olan savaşlar, aç gözlü efendiler için yeni pazar alanları, kârlı silah satışları ve şovenizm zehiri ile uyutulan milyonlar demek.

1 Eylül 1939'da Nazi Almanyası'nın Polonya'yı işgal etmesi ile 2. Dünya Savaşı başladı. 6 yıl süren ve 75 milyona yakın insanın ölümü ile sonuçlanan bu savaş insanlık tarihinin en büyük vahşeti idi.

Bu vahşetin tek nedeni ise her zaman olduğu gibi aç gözlü emperyalist kapitalist efendilerin pazar kapma kavgası idi.

Yaşanan öyle bir vahşetti ki, savaşın artık sona ermek üzere olduğu bir evrede Amerikan emperyalizmi Japonya üzerine atom bombası atarak gövde gösterisi yapıyordu.

Amerikan emperyalizmi atom bombasını test edip dünyaya gövde gösterisi yaparken, bu vahşet dolu savaşa son veren ise Sovyet halklarının eşine az rastlanır direnişi oldu.

Polonya'yı işgal ederek İkinci Dünya Savaşı'nı başlatan, toplama kamplarında insanları diri diri yakan Nazi Almanyası'nı ünlü Stalingrad savunması ile bozguna uğratan Sovyet halkları idi. Sovyetler Birliği Alman faşizmini bozguna uğratarak son verdiği bu vahşet dolu savaşta tam 27 milyon insanını kaybetti.

2. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ardından ise bu vahşi savaşın başlangıç tarihi olan 1 Eylül, **Dünya Barış Günü** ilan edildi.

Ama, işçi ve emekçilerin mücadelesine dair her izi kendi istedikleri gibi yontmak isteyen emperyalist efendiler **1 Eylül Dünya Barış Günü**'nü de kendi tekellerine almaya çalıştılar.

Emperyalist efendilerin birliği olarak **Birleşmiş Milletler**, 2001 yılında sözde tüm dünyada "savaşı bir gün" adına **Dünya Barış Günü**'nü Genel Kurul oturumlarının başladığı tarih olan 21 Eylül ile değiştirdi.

Özünde ise yapmak istediği açıktı. Hazırladığı yeni vahşetler için, bu güne kadar neden olduğu en büyük vahşeti hafızalardan silmek istiyordu.

Evet! Emperyalist efendiler ağızlarını her açtıklarında barıştan, demokrasiden bahsediyorlar.

Ama biliyoruz ki, onların barış ve demokrasi nutukları boş birer söz kalıbından başka birşey değil!

Başta ABD olmak üzere tüm emperyalist devletlerin sözde demokrasi götürdükleri Irak'ta, Afganistan'da ve diğer tüm coğrafyalarda nasıl vahşetlere yol açtığını hepimiz biliyoruz.

Türkiye'li efendilerin ise dün kardeşim dedikleri Esad'ı nasıl düşman ilan ettiklerini, başka bir coğrafyada söz sahibi olmak için Suriye'de bir iç savaşı nasıl körüklediklerini de biliyoruz.

Bu yüzden onlar ne zaman ağızlarına barışı, demokrasiyi alsalar bizim savaş istediklerini görmemiz gerekiyor.

Çünkü biz işçi ve emekçiler için ölüm, açlık ve sefalet olan savaşlar, aç gözlü efendiler için yeni pazar alanları, kârlı silah satışları ve şovenizm zehiri ile uyutulan milyonlar demek.

Bu yüzden dünyada kalıcı barışı sağlayacak tek güç işçi sınıfındadır diyoruz.

Ve bugün, dünyanın dört bir yanında emperyalist efendilerin kıskırttığı savaşları, çatışmaları yaşamaya devam ediyoruz.

Ve, aç gözlü emperyalist efendiler arasındaki pazar kavgası artık öyle bir boyuta ulaşmış durumda ki, en ufak bir kıvılcımla 3. Dünya Savaşı'nın başlaması iştenden bile değil!

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, bugün başlayacak böyle bir savaş 2. Dünya Savaşı'na bile rahmet okutacak bir vahşet eşliğinde yaşanacaktır.

Tam da bu nedenle, tüm dünyanın ezilen işçi ve emekçileri olarak emperyalist efendilerin yağma ve talan savaşlarına son vermek, barış içinde yaşayacağımız sömürsüz bir dünyayı inşa etmek için omuz omuza vermeliyiz.

ÇAĞRI

*Doğrudur yıldırımın düştüğü,
yağdığı yağmurun,
Bulutların rüzgarla sökün ettiği.
Ama savaş öyle değil,
savaş rüzgarla gelmez;
Onu bulup getiren insanlardır.*

*Duman tüten topraktan
bahar boyunca,
Dökülüp yükselir birden gökyüzü.
Ama barış ağaç değil,
ot değil ki yeşersin:
Sen istersen olur barış,
istersen çiçeklenir.*

*Sizsiniz uluslar, kaderi dünyanın.
Bilin kuvvetinizi.
Bir tabiat kanunu değildir savaş,
Barışsa bir armağan gibi
verilmez insana:
Savaşa karşı
Barış için
Katillerin önüne dikilmek gerek,
'Hayır yaşayacağız!' demek.
İndirin yumruğunuzu suratlarına!
Böylece mümkün olacak savaşı
önlemek.*

Bertold Brecht